

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317213343
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317213343.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: T. Z., nar. XX.XX.XXXX, toho času plnoletý a maloletý O. Z., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov: Ing. MUDr. H. U., nar. XX.XX.XXXX, K. X. XX, zastúpená Advokátska kancelária: FARDOUS PARTNERS s.r.o., Hlavná 6, Šaľa, IČO: 47 241 543 a T. Z., nar. XX.XX.XXXX, K. X. XX, o zvýšenie výživného, na odvolanie matky, plnoletého dieťaťa a otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 19P/82/2017-251 zo dňa 27. septembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil výživné na maloletého O., nar. XX.XX.XXXX, v čase vyhlásenia rozsudku už plnoletého, za obdobie od 01.02.2018 do 30.09.2018 zo sumy 60,- eur na sumu 120,- eur mesačne, na maloletého T., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 40,- eur na sumu 90,- eur mesačne. Výrokom II. dlžné výživné za obdobie od 01.02.2018 do 30.09.2018 na maloletého O., nar. XX.XX.XXXX, v čase vyhlásenia rozsudku už plnoletého v sume 480,- eur súd povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- eur spolu s bežným výživným, počnúc vykonateľnosťou rozhodnutia, pod stratou výhody splátok, až do zaplatenia, k rukám O., nar. XX.XX.XXXX. Výrokom III. dlžné výživné za obdobie od 01.02.2018 do 30.09.2018 na maloletého T., nar. XX.XX.XXXX, v sume 400,- eur súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- eur spolu s bežným výživným, počnúc vykonateľnosťou rozhodnutia, pod stratou výhody splátok, až do zaplatenia, k rukám matky. Výrokom IV. súd zvýšil výživné na O., nar. XX.XX.XXXX, počnúc dňom 01.10.2018 na sumu 130,- eur mesačne, ktoré sa zaväzuje platiť otec vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám O., nar. XX.XX.XXXX. Ďalej súd zvýšil výživné na T. výrokom V. nar. XX.XX.XXXX, počnúc dňom 01.10.2018 na sumu 130,- eur mesačne, ktoré sa zaviazal otec platiť vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky. Výrokom VI. v ostatnej časti návrh matky zamietol, výrokom VII. rozhodol, že tým sa mení rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 16P/171/2015-78 zo dňa 06.12.2016 v časti výživného a výrokom VIII. súd rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie po citácii § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75, § 26, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, § 121 Civilného mimosporového poriadku a § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku vecne odôvodnil tým, že „na základe vykonaného dokazovania súd dospel pri aplikovaní vyššie uvedených právnych noriem, k nasledovným skutkovým a právnym záverom: Situácia ohľadne O.: V čase podania návrhu mal O. 16 r. Už v čase posledného rozsudku o výživnom O. navštevoval a i naďalej navštevuje Súkromné bilingválne Gymnázium v Galante, v čase vyhlásenia rozsudku už 4. ročník. V 9/2018 dovŕšil plnoletosť. Matka vyčíslila mesačné výdavky na O. v čase začatia konania na sumu 477,96 Eur a jednorazové výdavky na sumu 1.563 Eur (č.l. 2), v školskom roku 2018/2019 na sumu

547,96 Eur, matka označila aj jednorazové výdavky spolu v sume 3.845,42 Eur (č.l. 192). Situácia ohľadne T.: V čase podania návrhu mal T. 14 r. V čase posledného rozsudku o výživnom až do augusta 2018 T. navštevoval základnú školu, počnúc 9/2018 navštevuje 1. ročník na Strednej odbornej škole elektrotechnickej v Trnave. Matka vyčíslila mesačné výdavky na T. v čase začatia konania na sumu 373,96 Eur a jednorazové výdavky na sumu 978 Eur (č.l. 2), v školskom roku 2018/2019 na sumu 463,96 Eur, matka označila aj jednorazové výdavky spolu v sume 2.031,64 Eur (č.l. 192-3). Situácia ohľadne matky: Matka je jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti J., s.r.o. so sídlom v R.. Pôsobí vo svojej firme ako stomatologička na základe pracovnej zmluvy s priemerným čistým príjmom 718,78 Eur za obdobie 7/2016 do 6/2017. Za rok 2016 aj 2017 spoločnosť vykázala po zdanení stratu. Spolu s odporcom vlastní nehnuteľnosti v k.ú. K. X. (dva rodinné domy na susediacich parcelách s príľahlými pozemkami), ohľadne vyporiadania ktorých v súčasnosti prebieha súdne konanie. Na nehnuteľnosti si navrhovateľka a odporca ako manželia zobrali hypotekárny úver. Mesačná splátka je 316,11 Eur, pričom z dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka vypláca banke celú sumu a odporca jej uhradza polovicu splátok. Navrhovateľka ďalej spláca životné poistenie 49,79 Eur mesačne, záväzok z titulu zmluvy o stavebnom úvere vo výške 46,48 Eur mesačne. Navrhovateľka a odporca vlastní aj ornú pôdu a trvalé trávne porasty v k.ú. K. X., celkovo o výmere približne 60tis.m2. Matka žije v spoločnej domácnosti s partnerom, ktorého priemerný čistý príjem bol v období 4/2016-3/2017 vo výške 415,16 Eur. Partner uhradza všetky výdavky z titulu vlastníctva nehnuteľností s bývalou manželkou, nakoľko BSM ešte nebolo vyporiadané, približne 570 Eur mesačne. Navrhovateľka, s deťmi a priateľom žijú v rodinnom dome v J. S., ktorý je vo vlastníctve firmy, ktorú vlastní. Mesačné náklady na bývanie sú nasledovné: elektrina 80 Eur, vodné/stočné 10,37 Eur, Digi Tv 12,60 Eur, internet 29 Eur, odpad 3,75 Eur. Ďalšie mesačné náklady predstavujú náklady benzín 60 Eur. Zdravotný stav matky je dobrý. Matka nemá inú výživovaciú povinnosť. Situácia ohľadne otca: Odporca v čase manželstva s navrhovateľkou pracoval pre spoločnosť J., s.r.o. a počnúc r. 2014 pracoval v pozícii technického pracovníka v poľnohospodárskej oblasti do 7/2016, kedy navrhovateľka skončila jeho pracovný pomer (z dôvodov uvedených vyššie). Odporca poberal v období od 13.7.2016 do 10.10.2016 dávku v nezamestnanosti. V čase vyhlásenia posledného rozsudku o výživnom do 12/2017 mal otec oficiálne z pracovnej činnosti iba zanedbateľný príjem zo spoločnosti U., s.r.o. (v desiatkach eur). Otec sa v priebehu konania vyjadril, že nepracoval dobrovoľne. Má skončenú strednú odbornú školu s maturitou, odbor poľnohospodársky. Živil sa fuškami, o ktorých súdu nevedel predložiť doklady. Počnúc 1/2018 do súčasnosti je odporca zamestnancom spoločnosti K., U. S R.O. V období od 2/2018-6/2018 mal odporca čistý príjem v priemere 612,23 Eur. Odporca nemá ako uviedol žiadne zdravotné problémy. Všetky nehnuteľnosti, ohľadne ktorých prebieha vyporiadanie BSM užíva odporca. Mesačné výdavky otca sú elektrina 84 Eur, plyn 55 Eur, voda 20 Eur, telefón 22 Eur, internet 16 Eur, hypotekárny úver 155 Eur, rtvs 4,60 Eur. Súd má za preukázané, že odporca žil v priebehu konania a žije v spoločnej domácnosti s priateľkou. A to nielen z tvrdenia navrhovateľky a O., ale aj zo spisu sp. zn. 10C/27/2017 (predmetná časť z konania je založená v spise). V uvedenom konaní bola priateľke odporcu uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosť, povinná sa voči rozsudku odvolala. Zo spisu, a to z emailovej komunikácie medzi právnymi zástupcami a zo splnomocnenia vyplýva, že priateľka odporcu užívala predmetné nehnuteľnosti. Priateľka odporcu od 10/2017 pracovala ako asistentka pre poslanca. V priebehu konania oznámila súdu, že sa nemôže dostaviť na pojednávanie na výsluch nakoľko je vo vysokom štádiu tehotenstva s predpokladaným termínom pôrodu 17.10.2018. V 7/2017 odporca uskutočnil vklad vo výške 1.000 Eur, v 9,10/2017 po 500 Eur, v 11/2017 v sume 1.050 Eur. Z účtu platil úhrady za bývanie, výživné. V 11/2017 uhradil sumu 976,87 Eur za „nájom pôdy 2017“. V 12/2017 bola odporcovi vyplatená dotácia z poľnohospodárskeho fondu EPFZ vo výške celkovo 4.083,65 Eur. V 1/2018 uskutočnil nákup v športovom obchode v hodnote 122,71 Eur. Z účtu platil úhrady za bývanie, výživné a vykonával výbery hotovosti v 200-500 Eur. Odporca uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by bol evidovaný ako podnikateľ, resp. registrovaný na daňovom úrade. Vlastní lesy a pôdu na Východnom Slovensku, ktoré odporca ako uviedol, nevie predať i keď má záujem. Odporca uviedol, že obhospodaruje pôdu, vo vzťahu ku ktorej mu bola pridelená dotácia, a táto je o výmere približne 18 hektárov.

Výživné bolo naposledy určené rozsudkom, ktorý bol vyhlásený dňa 6.12.2016 a nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2016. Odporca bol zaviazaný platiť na výživu O. sumu 60 Eur mesačne a na T. 40 Eur mesačne. Z výdavkov na chlapcov je zrejmé, že títo sa venujú športovým aktivitám, cestujú, lyžujú, venujú sa krúžkom, zúčastňujú sa jazykových pobytov, školských aktivít. Na O. sa platí poplatok za školné, za T. za pobyt na internáte so stravným. Súd má všetky výdavky na chlapcov za preukázané z listinných dôkazov, ktoré ani odporca nespochybnil. Súd však môže stanoviť len také výživné, ktoré zodpovedá osobnej a majetkovej situácii rodiča. Preto ak matka uhradza výdavky nad tento rámec, robí tak dobrovoľne. Na strane chlapcov došlo od posledného rozhodovania k zvýšeniu mesačných výdavkov,

najmä v dôsledku narastajúcich záujmov, u T. došlo k výraznejšej zmene pomerov od 9/2018, odkedy navštevuje strednú školu s pobytom na internáte. Na strane matky súd nekonštatuje zmenu pomerov. Na strane otca súd vyhodnotil zmenu pomerov od 1.2.2018, odkedy začal oficiálne dosahovať príjem v priemere 612,23 Eur. Predtým bol otec dobrovoľne nezamestnaný, ale privyrábal si ako uviedol fuškami. Z uvedeného dôvodu súd zvýšil výživné počnúc 1.2.2018 do 30.9.2018, a to na O. o sumu 60 Eur a na T. o sumu 50 Eur, a to s poukazom na sumu oficiálneho mesačného príjmu otca najmenej vo výške 600 Eur v čistom a pravdepodobnú neoficiálnu časť príjmu, vzhľadom na predtým uvádzané „fušky“, pričom súd ustálil, že príjem otca bol najmenej vo výške priemernej mzdy v hospodárstve SR (2Q/2018 - 980 Eur), čo predstavuje v čistom 800 Eur mesačne, teda zvýšenie výživného zodpovedá 0,25-30% z čistého príjmu povinného rodiča. Otec je zdravý, neexistuje dôvod, pre ktorý by otec takýto príjem aj s ohľadom na svoje vzdelanie nemal dosahovať. Dlhé výživné súd povolil otcovi splácať v splátkach vo výške 10 Eur mesačne spolu s bežným výživným až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok (O. 60x8=480, T. 50x8=400). V prípade O. súd určil, že toto je splatné k rukám O., ktorý v priebehu konania dovŕšil plnoletosť. Súd nezaviazal otca na plnenie celej polovice výdavkov, nakoľko nemá za preukázané, že otec dosahoval, resp. že dosahuje také príjmy, ktoré by takéto rozhodnutie súdu odôvodňovali. Súd však považoval za potrebné zvýšiť výživné aj počnúc prvým dňom mesiaca, ktorý nasleduje po vyhlásení rozsudku, čo dáva aj otcovi priestor na prípravu, nakoľko otec popri závislej práci obhospodaruje 18 hektárov pôdy. Uviedol, že nevie o tom, že by bol niekde ako hospodár evidovaný alebo registrovaný na daňovom úrade. V 12/2017 mu bola poskytnutá dotácia 4.083,65 Eur z poľnohospodárskeho fondu EPFZ. Uviedol, že peniaze z dotácie použil na nákup osiva a pod., čo však súdu nijak nepreukázal. Uviedol, že so zamestnávateľom existuje akási forma barteru v tomto ohľade (uvedené skutočnosti odporca uviedol na pojednávaní 27.9.2018). Tvrdil, že z poľnohospodárskej činnosti nemal žiadny príjem. O príjmoch a výdavkoch nevedel súdu predložiť žiadne podklady. Na požiadavku súdu odporca predložil žiadosť o poskytnutie dotácie, z tejto však vyplýva len zámer výsadby. Vzhľadom na súčinnosť odporcu, súd neaplikoval § 63 ods. 1 ZoR, ale nakoľko odporca nijak nepreukázal použitie prostriedkov z dotácie, súd považuje túto sumu za príjem otca, ktorý nijakým spôsobom nepretavil do príjmu z činnosti, napriek príležitosti, ktorá mu tým bola poskytnutá. Takýto príjem by sa už dal predpokladať na jeseň tohto roka. Súd vychádzal z toho, že príjem odporcu tak mohol byť vyšší najmenej o polovicu čistej priemernej mzdy v hospodárstve SR, keďže pre zamestnávateľa vykonáva odporca závislú prácu na plný úväzok, a teda ak pripočítame k sume priemernej mzdy odporcu približne 600 Eur sumu 400 Eur, je možné ustáliť príjem odporcu v čase vyhlásenia rozsudku na sumu 1.000 Eur mesačne v čistom. Súd teda zvýšil výživné počnúc 1.10.2018 na oboch chlapcov na sumu 130 Eur na každého, nakoľko nateraz súd nenachádza výrazné rozdiely medzi chlapcami. U mal. T. došlo k výraznejšiemu zvýšeniu, nakoľko od 9/2018 navštevuje strednú školu s pobytom na internáte. Obaja navštevujú stredné školy, rovnako majú veľa záujmov, cestujú. Zvýšeniu výživného zodpovedá aj majetková situácia odporcu. V ostatnej časti súd návrh matky zamietol. Súd zároveň zmenil rozsudok, ktorým bolo poslednýkrát rozhodované o vyživovacej povinnosti otca voči synom. Súd je viazaný stavom v čase vyhlásenia rozsudku. Priateľka odporcu oznámila súdu, že je vo vysokom štádiu tehotenstva s termínom pôrodu 17.10.2018. Odporca sa k predmetnej veci, resp. k otcovstvu nijako nevyjadril. Strana navrhovateľky zdôraznila, že ani pripudnutie prípadnej vyživovacej povinnosti samo o sebe nie je dôvodom pre zníženie výživného, ak bolo preukázané, že došlo k podstatnej zmene na strane maloletých. Je potrebné tiež zohľadniť, že otec sa o chlapcov nezaujíma a vôbec neprispieva nad rámec určeného výživného. Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokov I. až VII. O trovách súd rozhodol podľa § 52 CMP, a teda, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak“.

3. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka a plnoletý O. prostredníctvom splnomocnenkyne proti výrokom I. až VI. rozsudku a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a taktiež z dôvodu podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, pretože súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Matka preukázala, že od poslednej úpravy práv a povinností k maloletým deťom nastala na strane maloletých detí v dôsledku ich vyššieho veku a nárastu ich odôvodnených potrieb zmena okolností, ktoré odôvodňovali zmenu rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti otca a tiež s poukazom na skutočnosť, že určené výživné bolo neprimerane nízke. Súd nepochopiteľne uveril tvrdeniam otca, že jeho príjmy v čase podania návrhu v júni 2017 až do januára 2018 od kedy je zamestnancom spoločnosti K., s.r.o., sú veľmi nízke pochádzajúce len z príležitostných fušiek. Matka opakovane upozorňovala súd, že otec sa v ním deklarovanej nepriaznivej finančnej situácii

udržiava umelo sám svojou nečinnosťou. Nezamestnaný bol dobrovoľne, uviedol, že nemá žiadne zdravotné problémy. S ohľadom na jeho dobrý zdravotný stav a región v ktorom žije, keď má vzhľadom na svoje dosiahnuté vzdelanie dostatočné možnosti uchádzať sa o primerané ohodnotené zamestnanie, možno konštatovať, že otec nevyužil všetky dostupné možnosti k tomu, aby svoje pomery zlepšil, čo je skutočnosťou, na ktorú súd mal prihliadnuť. Matka upozorňovala súd, že otcom deklarované oficiálne príjmy nie sú jeho jediným príjmom a vyjadrila presvedčenie, že otec okrem dohody o pracovnej činnosti so spoločnosťou U., s.r.o. od apríla 2016 zámerne neuviedol príjmy z iných zdrojov, v snahe zakryť skutočnú výšku jeho pravidelných príjmov, resp. sa vyhýbal prácam kde je oficiálny príjem. Poukázala na str. 6 rozsudku čo sa týka pozície otca s finančnými prostriedkami z ktorej je preukázané, že od podania návrhu mal otec dostatok finančných prostriedkov. Čo sa týka výroku I. odvolateľa majú za to, že súd mal výživné u oboch zvýšiť od podania návrhu matky, teda od 15.06.2017 a mal určiť vyššie výživné. Argumentácia súdu, že až od februára 2018 nastala zmena na strane otca kedy začal dosahovať oficiálne príjem 612,23 eur, s touto sa nemôže matka a plnoletý stotožniť. Ďalej podali odvolanie aj proti ďalším súvisiacim výrokom č. II. a III., pretože súd otcovi určil neprimerane dlhú lehotu na zaplatenie dlžného výživného. V časti výroku IV. a V. je určená suma výživného neadekvátna a nezodpovedajúca reálnym nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletého T. a plnoletého O.. Súd vychádzal len z deklarovaného príjmu otca, ktorý podľa vedomostí matky nezodpovedá skutočnej výške jeho príjmov a užívaného majetku. Matka v konaní uviedla, že otec vlastní lesné pozemky na východnom Slovensku, ktorých predajom má možnosť získať finančné prostriedky na výživu svojich detí. Súd sa v tejto súvislosti uspokojil s tvrdením, že pozemky nevie predajť i keď má záujem, pričom súdu nepredložil žiaden relevantný dôkaz o snahe speňažiť tieto nehnuteľnosti. Matka ďalej uviedla, že otec od odchodu matky zo spoločnej domácnosti v r. 2015, užíva všetky nehnuteľnosti, ktoré spadajú do BSM a rovnako aj hodnotné hnutelné veci napr. poľnohospodárske stroje, pričom matke zamedzuje v prístupe k týmto nehnuteľnostiam. Okrem toho má otec vysoké príjmy z predaja ich spoločného hovädzieho dobytku, predal už 15 ks, pričom cena za jeden sa pohybuje okolo 800,- eur. Týmto skutočnosťami sa súd vôbec nevenoval. Súd neskúmal ani výnosy z pozemkov z predchádzajúceho obdobia, uveril tomu, že otec nemá z poľnohospodárskej činnosti žiaden príjem. Napadnuté rozhodnutie sa javí ako nespravodlivé.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec detí. Poukázal na to, že v súčasnosti je zamestnancom spoločnosti K. s.r.o. a jeho čistý príjem dosahuje sumu 612,23 eur. Poukázal na svoje mesačné výdavky, ktoré sú vo výške 547,60 eur, pričom v októbri 2018 mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť na maloletého syna C. Z. a to vo výške 80,- eur mesačne. Príležitostné práce už otec nevykonáva ako je zamestnaný. Tvrdenia uvedené v podaniach matky sú zavádzajúce, účelové. Matka tvrdí, že jej mesačný príjem zo zubnej ambulancie je 718,78 eur, čo je zavádzajúce, pretože v čase, keď spolu hospodárili mala príjem 5-6.000,- eur. Pri príjme ako matka uviedla, by si nemohla dovoliť tri lyžovačky a jednu letnú dovolenku v hodnote 3.000,- eur. Tvrdenia o tom, že o maloletého O., T. nezaujímajú sú tiež klamstvá. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhuje zrušiť rozsudok.

5. K odvolaniu otca sa vyjadrila právna zástupkyňa matky a plnoletého O.. Otec v odvolaní klame, keď uvádza, že žije sám, čo bolo preukázané nielen z tvrdenia navrhovateľky a syna O., ale aj zo spisu sp. zn. 10C 27/2017. Keďže otec žil v priebehu konania v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou mal byť započítaný aj jej príjem. Otcom deklarované oficiálne príjmy nie sú jedinými príjmami, otec zámerne neuviedol príjmy aj z iných zdrojov v snahe zakryť skutočnú výšku svojich pravidelných príjmov. V období od podania návrhu do januára 2018 otec disponoval dostatočnými finančnými prostriedkami na úhradu výživného. Tvrdenia otca, že nemá žiaden príjem z poľnohospodárskej činnosti sú nepravdivé, pretože otec hospodári na 18 ha ornej pôdy, pričom podľa priemerných výnosov má zisk z predaja úrody okolo 16.000,- eur ročne. Taktiež poukazujú na inzerát z internetu na predaj lucerky, kukurice, býčkov, inzeráty z minulého roku na predaj osiva, repy, ktoré otec zverejnil na internete. Okrem toho otec poskytuje aj za úhradu služby s traktorom a strojmi patriacimi do BSM, ktoré užíva. Otec sa vyjadril, že chce prevziať všetky záväzky, teda hypotekárny úver, pri ktorom sú mesačné splátky 365,90 eur, teda disponuje dostatkom finančných prostriedkov. Otec chová 6 koní, pričom náklady sú minimálne okolo 1.000,- eur na jedného koňa za 1 rok. Otec má príjmy aj z prenájmu koní a to 300,- eur mesačne, čo dokazuje inzerát z internetu aj konverzácia prostredníctvom emailu. Otec má dostatok finančných prostriedkov, ktoré nadobudol z vedľajších príjmov, o čom svedčia platby, ktoré uskutočnil počas rokov 2016 a 2017 a to kúpa koňa za 1.450,- eur, kúpa sedla za 1.500,- eur, zaplatenie časti hypotéky od januára do augusta 2017 vo výške 1.240,- eur, zaplatenie pohľadávky za úmyselné poškodenie cudzieho majetku vo výške 1.563,- eur. Otec neprejavuje skutočný záujem o deti, nekontaktuje ich, správanie otca

k matke detí a rovnako k deťom je agresívne, otec sa im vyhráza, fyzicky ich napáda pri vstupe do ich bytu. Otec uvádza, že mu pribudla v októbri 2018 vyživovacia povinnosť vo výške 80,- eur mesačne, pričom súd je viazaný stavom v čase vyhlásenia, kedy dieťa ešte nebolo narodené a otcom deklarované výdavky na novonarodené dieťa vo výške 80,- eur mesačne považuje za neadekvátne v porovnaní s vyživovacou povinnosťou voči O. a T..

6. K vyjadreniu matky a plnoletého dieťaťa sa vyjadril otec. Synov nikdy nenapadol, plnoletý O. mal problémy so sánkou už od detstva. Príjem z poľnohospodárskej činnosti je nereálny až smiešny. Má z toho minimálny príjem, ktorý investuje späť do tejto činnosti. Otec chová 4 kone, s ktorými sú naozaj minimálne náklady, pretože ich kŕmi výlučne zo svojej úrody. Žiadne kone v prenájme nemá. Čo sa týka príjmu 1.240,- eur, ktoré dal navrhovateľke za nájom a ktoré dal za náhradu škody, tieto bol nútený si požičať. Navrhuje, preto, aby súd upravil výšku výživného na T. na sumu 80,- eur mesačne a na O. na sumu 70,- eur mesačne.

7. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka a podrobne uviedla skutočnosti ohľadom trestného oznámenia zo strany plnoletého syna O., stretávania sa otca s deťmi. Poľnohospodárska činnosť predstavuje pre otca zdroj príjmov čo vyplýva z internetových inzerátov. Matkin výpočet príjmu, ktorý otec spochybňuje vychádzal z toho, že matka vychádzala z osobných skúseností z doby keď žila s otcom v spoločnej domácnosti z priemerných výnosov pre danú oblasť, priemerných cien obilnín zverejnených na internete. Trvá na tom, že otec má celkovo 6 koní, že so svojou priateľkou ponúkajú cez inzerát na prenájom tieto kone. Keby otec kone predal získal by ďalšie finančné prostriedky, takisto úrodu by potom mohol predať. Peniaze, ktoré otec použil na zaplatenie hypotéky a náhradu škody, otec nepreukázal, že si tieto peniaze požičal.

8. Splnomocnenkyňa matky a plnoletého O. počas odvolacieho konania predložila nový dôkaz - výpis z účtu otca detí, z ktorého vyplýva, že otec aktuálne disponuje sumou 40.000,- eur, o ktorej sa doposiaľ nezmenil. Výpis z účtu predložil otec v konaní o vyporiadanie BSM vedenom na Okresnom súde Galanta sp. zn. 30C/51/2017.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenými osobami - účastníkmi (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., IV., V., VII. bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolaní (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a naplnené skutkové okolnosti pre zvýšenie výživného otca pre plnoletého O. a pre maloletého T. v rozsahu, ako k nemu došlo preskúmaným rozsudkom súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a

rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné sudy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

13. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka konania) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Citované zákonné ustanovenia sa totiž chápu aj z hľadiska práv účastníka konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, a tieto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (porovnaj napr. rozsudok vo veci García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999-I) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I). Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (porovnaj uznesenie z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/03). Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII).

14. Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie s vyššie uvedenými kritériami je zrejme, že súd prvej inštancie sa nimi dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu nie sú zrejme pre rozhodnutie súdu relevantné myšlienkové postupy a úvahy, ktoré viedli súd prvej inštancie k takémuto spôsobu rozhodnutia. Pokiaľ nie je zrejme, aký právny záver o skutkovom stave veci urobil súd prvej inštancie v rozsúdenej veci, teda akú tzv. skutkovú vetu podrobil právnej kvalifikácii, bez odôvodnenia vzťahu medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, je potrebné prijať záver, že takéto rozhodnutie je zaťažené vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Matka (v tom čase ešte oboch maloletých detí) sa návrhom podaným dňa 15.6.2017 domáhala zvýšenia výživného na O. zo sumy 60,- eur na sumu 200,- eur a na maloletého T. zo sumy 40,- eur na sumu 150,- eur od podania návrhu. Súd prvej inštancie zvýšil výživné na medzičasom plnoletého O. od

01.02.2018 do 30.09.2018 zo sumy 60,- eur na sumu 120,- eur a od 01.10.2018 na sumu 130,- eur a na maloletého T. od 01.02.2018 do 30.09.2018 zo sumy 40,- eur na 90,- eur a od 01.10.2018 na sumu 130,- eur. K ostatnej úprave výživného došlo v konaní na Okresnom súde Galante č.k. 16P/171/2015 rozsudkom zo dňa 06.12.2016, právoplatným 22.12.2016. Z uvedeného vyplýva, že matka podala návrh na zvýšenie výživného iba 6 mesiacov po vydaní ostatného rozsudku. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci, dospel prvoinštančný súd k záveru, že podmienky pre zvýšenie výživného pre obe deti sú splnené, nie však od podania návrhu, ale od 01.02.2018 s odôvodnením, že otec začal v tomto čase dosahovať príjem vo výške 612,23 eur a súd ustálil príjem otca vo výške 800,- eur netto, čo zodpovedá priemernej mzde v národnom hospodárstve SR. Ďalej súd zohľadnil, že v 12/2017 bola otcovi poskytnutá dotácia z poľnohospodárskeho fondu EPFZ vo výške 4.083,65 eur, ktorú sumu považoval za príjem otca. Pokiaľ ide o zárobkovú činnosť otca existujú pochybnosti ohľadom vykonávania jeho poľnohospodárskej činnosti, pretože tieto skutočnosti súd prvej inštancie dôsledne nezisťoval, teda akou formou vykonáva túto činnosť, v akom rozsahu, čoho konkrétne sa táto činnosť týka, aký má z tejto činnosti príjem, už aj vzhľadom na vyjadrenia matky a plnoletého O. počas odvolacieho konania. Súd prvej inštancie sa pri pomeroch detí nezaoberal ani skutočnosťou, že od ostatnej úpravy výživného uplynulo veľmi krátke obdobie 6 mesiacov, pokiaľ dospel k záveru, že nastala zmena pomerov. U matky okrem príjmu z činnosti vykonávanej formou spoločnosti s ručením obmedzením, bude potrebné zistiť jej životnú úroveň, majetkové pomery, zaoberať sa charakterom podnikateľských výdavkov pri vykonávaní činnosti. Súd prvej inštancie pomery matky detí v rozhodnom období čiastočne zisťoval, avšak následne ich nevyhodnotil. Rovnako u otca detí je potrebné zistiť celkové majetkové pomery. V priebehu odvolacieho konania matka a plnoletý O. poskytli množstvo informácií o pomeroch otca, ktoré bude treba preveriť. Ide predovšetkým o tvrdené príjmy z predaja ich spoločného hovädzieho dobytku v počte 15 kusov, hospodárenie otca na pozemkoch patriacich do BSM, výnosy z týchto pozemkov, vlastníctvo lesných pozemkov, chov koní, príjem z predaja formou inzerátov ako je podrobne uvedené vo vyjadrení k odvolaniu otca.

16. Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh (ods. 1). Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (ods. 3).

17. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

21. Podľa § 217 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

22. Pri rozhodovaní o zmene výživného v zmysle citovaných ustanovení zákona je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

23. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciú povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

24. Z obsahu spisu v prejednávanej veci však nemožno vyvodiť, že by súd prvej inštancie posudzoval vec dôsledne, a že by tomu dostatočne prispôbil i postup pri dokazovaní. Vykonané dokazovanie o pomeroch rodičov, plnoletého O. a maloletého T. nezodpovedá tomu, aby na jeho základe mohol byť súdom prvej inštancie vyslovený záver o zvýšení výživného v rozsahu vyplývajúcom z napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie sa nie dostatočne sústredil na odôvodnenie zistenia príjmov rodičov, najmä otca, ako i na zistenie životnej úrovne, celkových majetkových pomerov. Súd musí bližšie skúmať i potreby plnoletého a maloletého dieťaťa v zmysle už uvedených kritérií. Pri posudzovaní otázky, čo súd zahrnie do oprávnených nákladov na dieťa, sa najviac prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Položky, ktoré sa pravidelne mesačne opakujú, ale aj tie, ktoré sa opakujú prevažnú väčšinu mesiacov v roku, je nutné uviesť v konkrétnej výške aktuálne za mesiac, nepravidelné platby sa na jednotlivé mesiace rozpočítavajú tak, že celková úhrada každého nákladu sa vydolí dvanástimi mesiacmi a k pravidelným mesačným nákladom sa pripočíta iba suma zodpovedajúca výške mesačného príspevku, pričom spoločné náklady rodiny zabezpečenie bývania sa do nákladov dieťaťa započítavajú vo výške pripadajúcej na jedného člena rodiny.

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, je komplexne vyhodnotiť pomery rodičov dieťaťa, zistiť dôsledne príjmy rodičov a spolužijúcich osôb, ale aj výdavky rodičov a detí. V zmysle vyhľadávacej zásady, vzťahujúcej sa na nesporné konania, je potrebné objektivizovať príjmy a ustáliť zárobkové a majetkové pomery rodičov, preukázaním ich pravidelných a nepravidelných príjmov a výdavkov. Okrem príjmov a výdavkov majetkové pomery rodičov ovplyvňuje aj vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, hnutelým veciam vyššej hodnoty, peňažné

prostriedky na účtoch v peňažných ústavoch. Pomery v domácnosti sú tiež ovplyvňované spolužitím s inými osobami.

26. Súd prvej inštancie vo vzťahu k zvýšeniu výživnému náležite nezisťoval všetky relevantné okolnosti pre rozhodnutie o povinnosti otca platiť výživné na deti v rozsahu vyplývajúceho z napadnutého rozsudku, pričom nevykonával i ďalšie dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a tým neposúdil všetky do úvahy prichádzajúce rozhodné okolnosti daného prípadu.

27. V súhrne vzhľadom na uvádzané sa tak vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie (úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania).

28. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

29. Žiada sa dodať, že u nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok, ani vady prvoinštančného konania, preto bolo nutné tento rozsudok vo zvyšnej časti zrušiť a otvoriť súdu prvej inštancie procesný priestor pre vydanie nového rozhodnutia, ktoré nebude postihnuté zmieneným deficitom. Rovnako nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je len prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou.

30. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, bude opätovne vec v zrušených výrokoch posúdiť, vrátane doplnenia dokazovania v naznačenom smere, ktoré je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty oboch rodičov a plnoletého O., tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení (ktoré uvedie aj v odôvodnení rozsudku) a potom po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

31. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

32. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie.